

[Westermann.]

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Torpedobaade af „Søridder“-Typen mente Ministeren ikke, at det Tal, jeg nævnte, de 200 000 Kr., passede, men vilde dog gaa med dertil. Jeg har faaet Oplysningen paa „et eller andet Kontor“, som den højtærede Minister sagde. Den højtærede Minister sagde, at jeg hellere skulde være gaaet til Søværnskommandoen, saa havde jeg formentlig faaet bedre Oplysninger. Jeg sagde udtrykkeligt i Eftermiddagsmødet, at jeg var gaaet til Skibstilsynet, og hvis Ministeren kendte den Lov, han selv administrerer, vilde han vide, at Skibstilsynet er et Led i Marinestaben, der indgaar i Søværnskommandoen. Det er altsaa det rigtige Sted, jeg har henvendt mig.

Med Hensyn til Flaaden har jeg ikke sagt, at den talmæssigt kan skabe nogen Garanti for Løsning af de store Opgaver, som jeg har sagt foreligger i danske Farvande. Jeg har ønsket at pege paa, at der er store Opgaver for et maritimt Forsvar, men jeg har sagt, at det her som for Hærens Vedkommende kun kan blive relative Størrelser, man opstiller, og at Effektiviteten som Følge deraf kun bliver relativ. Men der er en himmelvid Forskel paa den Situation, der opstaar ved Regeringsforslagets Gennemførelse: at man lader det hele ligge fuldstændig ubevogtet, saa enhver Operation fuldkommen uhindret kan foretages paa dansk Søterritorium, og paa den Situation, som opstaar, hvis det konservative Forslag gennemføres: at vi foruden det Antal Skibe, vi har, vil kunne anvende vor Minebeholdning. Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister, at han hos Sagkundskaben faar en Vurdering af Regeringsforslaget og de Konservatives Forslag som Kampfaktor. Hvis det skal angives i Tal, vil det ene blive Nul, og det andet vil sikkert blive et meget højt cifret Tal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Om det Ændringsforslag, der foreligger fra konservativ Side, og som med et rundt Tal vil koste 75 Mill. Kr. om Aaret, udtalte det ærede Medlem Hr. Carsten Raft, at med det Forslag var man gaaet saa langt ned, som man overhovedet mente at kunne forsvare, men ved Siden af staaer Udtalelsen fra det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om, hvad der skete i Udvalget, dengang den kommanderende General, hvad jeg meget vel husker, udtalte, at han heller ikke mente, at man gennem 5 Aar kunde naa en højere

Udbygning end den, man fra konservativ Side havde foreslaet. Jeg synes ikke, vi kan lade Debatten gaa til Ende, uden at vi bliver klar over, hvad der er rigtigt, om virkelig det laveste, Det konservative Parti kan gaa med til, falder nøjagtigt sammen med det, som netop kan bygges op inden for Perioden. Men da vi i hvert Fald ved, at Det konservative Parti, hvis deres Ændringsforslag blev vedtaget, kun vil give en Borgfred paa 5 Aar, ligger jo deri klart, at derefter vil man gaa videre, og saa vil jeg gerne spørge; Hvad vil det saa komme til at koste til den Tid? Og i den Forbindelse melder sig saa Spørgsmaalet: Hvad bydes der ved det, som Konservatismen vil møde med? Hvad er det, man tør love Befolkningen? Jeg oplæste i Gaar nogle Udtalelser af Oberst W. Kleen, der har siddet i den svenske Generalstab i flere Aar, og om disse Udtalelser har det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft ikke udtalt sig, det ærede Medlem Hr. Carsten Raft heller ikke. Da det ærede Medlem Hr. Carsten Raft maaske ikke lagde Mærke til disse Udtalelser i Gaar, vil jeg gerne bl. a. anføre over for det ærede Medlem, at Oberst Kleen udtaler, at Danmark maa føre Krig uden Luftværn, thi man kan ikke regne med andet, end at de danske Flyvere hurtigt vil blive nedkæmpet, hvis de ikke har andre Baser at støtte sig til end deres eget Omraade; og med Hensyn til den sømilitære Situation udtaler Obersten sig nogenlunde ligesaadan. Med Hensyn til Landmilitæret kræver han som nødvendigt for et Forsvar, at Sydgrænsen bliver belagt med Fæstningsanlæg.

Alle disse Spørgsmaal har man fra konservativ Side ganske ladet ligge. Man har ikke foreslaet noget i den Retning. Man tror med andre Ord at kunne foregøgle Befolkningen, at det, man byder, giver en Smule mere Sikkerhed end det, Regeringen byder. Jeg benægter det.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Til det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen vil jeg gerne sige, at jeg skal ikke gribe forstyrrende ind, naar det ærede Medlem søger at stille denne Baggrund op for den paagældende Bemærkning i den tidligere omtalte Artikel. Det ærede Medlem maa for min Skyld gerne tilføje det, han sagde nu i Aften, men som der ikke staaer noget om i den paagældende Artikel. Der staaer intet i Artiklen om, at det skal ses i Forhold til noget tidligere. Det er en absolut Bedømmelse . . . (Korsgaard: Intet er absolut!) . . . Jeg forstaaer, at man blandt